

Frank Fehmers (1942) is onder meer uitgever van jeugdboeken.
 Hij is eigenaar van de Zeeuwse Boeier 'de Ouderhoek', een blank eikenhouten schip uit 1914, waarmee hij naar New York voer om aldaar met de vloot van Nederlandse platbodems een groet te brengen aan het jubilerend Vrijheidsbeeld. Geheel vlekkeloos verliep de onderneming echter niet: op de dag van het feest had Fehmers een aanvaring die een van zijn gasten in het ziekenhuis deed belanden ('Victim of Boat Crash Is Still in the Hospital' meldde de New York Times op 8 juli jl.)

— door Frank Fehmers —

HOLLANDS LOGBOEK

Woensdag 2 juli 1986

01.15 Einde drie uur toepen met mijn twee zonen, die in Californië wonen. Zwaar verloren. In dit geval een prettige ervaring.
02.00 Onze Hollandse platbodems liggen nog in het dokschip de 'Condock 1'.
06.00 Het dokschip begint te trillen en te brommen. De pompen gaan aan.
07.10 Het ruim gaat open. Gietregen. Grote treurigheid. Schip uitgevaren en met prima kracht Roelof W. opgetuigd.
10.20 R.R. gebeld met uitnodiging voor diner op 4 juli op 'de Ouderhoek'. Was even naar de groenteman, volgens zijn secretaresse. Zou zeker terug bellen.
18.00 Met taxi naar receptie Federal Hall. Gewone saaie onzin. Veel Corenwin.
21.30 R.R. gebeld. Enthousiaste reactie, maar hij kon nog niets beloven. Had op 4 juli nog andere dingetjes te doen, zei hij. Wilde wel weten of zijn paard mee mocht. Nee gezegd. IJzer beslag slecht voor houten dek. Kon hij inkomen. Hoffelijk man.
23.30 Palaver met eigen bemanning Pieter den H. en Armand P. Gouden jongens. Nog een klein rondje toepen.

Donderdag 3 juli

01.30 Te kooi.
06.00 Stralend zomerweer. Een beetje Nederlands met wolken. Mooi windje. Eerste gasten van vandaag komen aan boord. Allemaal (34) goede vrienden die hier wonen en familie en vrienden uit Nederland.
08.30 R.R. gebeld. Zat in bad.
09.45 R.R. gebeld. Zat nog in bad.
10.00 De Hollandse vloot zet zich in beweging. America here we come. Geheel volgens de traditie van 'de Ouderhoek' start de motor als het onze beurt is. Te vroeg los. De Bonte Kriel houdt ons op stroom in de goede richting. Via kabels en hun accu start de onze. Gejuich. K.N.Z.&R.V. in de buurt is prettig gevoel.
12.30 We gaan door de Hells Gate de East River op. Alle vlaggen in top waaronder de Olympische Amsterdam 1992 (sommige schepen principieel niet). Manhattan in zicht. Rood wit blauwe vlaggen (voor Mitterrand bedoeld maar wat maakt dat uit).
 De mensen staan rijen dik langs de kade. Saluut gebracht bij de United Nations en burgemeester Koch. Het is magistraal indrukwekkend. Langs Brooklyn en dan komt ook de jarige dame in zicht. Ziet er nog goed uit voor 100 jaar. We komen in 2086 terug. Op de oorlogsbodems van alle naties duizenden matrozen, pink op de naad van de broek.
 De Iowa komt aanvaren. Morgen neemt R.R. daar het saluut af. Wij schipperen mooi, met alle zeilen

op. We varen langs de Battery, waar Peter Stuyvesant woonde. In de buurt van het World Trade Center waarschuwt Cees W. voor de mogelijke luwte van het gebouw. Handig een bereisde zeiler in de buurt te hebben.
18.45 R.R. gebeld. Was even met zijn paard weg voor een t.v. commercial.
19.30 Palaver in bijgebouw van het WTC. Gemor onder de schippers over vage instructies. Blijkbaar verwachten sommigen een 'all in sporthuiscentrum' vakantie. Daarentegen leiding ook niet geheel te verschonen. Het is warm en vermoeiend voor iedereen.
20.20 Afvaart naar de 'unveiling of the Statue of Liberty'. Aantal schepen gaat boos niet mee.
22.14 Toespraak van R.R. van de 'Iowa'. Orator orakelt mooi: 'We are the keepers of the flame of Liberty'. Ik geloof het en het grijpt mij aan. De Dame zelf eerst geheel in het donker en dan op vele manieren en kleuren in het zonnetje. Techniek op zijn best. Klein vuurwerk.
23.20 Laatste gasten van boord.

Vrijdag 4 juli

00.30 Palaver met de bemanning. Met Pieter en Armand over opvang gasten, zwemvesten, veiligheidsmaatregelen.
02.15 Te kooi, maar kan niet slapen. Heel hyper.
04.30 Caterer komt aan boord met grote pannen (soep!), ontbijt, lunch, afternoon tea, borrelhapjes, diners. Waar laten we het allemaal? Door het luik naar binnen en dan zien we wel weer verder.
05.15 R.R. via marifoon op de Iowa gebeld. Sloop maar had opdracht gegeven te vragen of N. hem eventueel kon vervangen. Nee gezegd. Wat moet je met zo'n mens.
05.30 Eerste gast van de Amro-bank, die ons vandaag sponsort, komt aan boord. Opstand der dingen: gasten komen, waterpomp werkt niet, accu weer leeg, koffie (genoeg voor drie jaar) zoek.
07.10 Onze vloot vaart af naar de Verezano Bridge, waar wij wachten op het sein van onze Admiraal Bob K. om ons bij de parade aan te sluiten.
09.13 R.R. gebeld. Zei dol te worden van mijn telefoontjes. Zou zelf thuis wel iets maken. Niks zeer hoffelijk man dus.
11.17 Onze caterer wordt zeeziek en komt aan dek. Peristaltische bewegingen van de kok boven het eten niet goed voor de 'appetite'.
12.11 Onze bemanning mooi in speciaal ontworpen Ouderhoek-uniform. Wij voegen ons in de parade. De Tall Ships zijn al gepasseerd en van de Coast Guard heeft onze Admiraal toestemming. Door hen worden wij hartverwarmend verwelkomd met 'Welcome to the greatest parade of them all. Welcome Dutch ships'.

Wij zijn op weg naar onze vriend R.R., en het gehele Amerikaanse volk, voor een saluut van 36 Nederlandse schepen. Grandioos. Het eerste eskader waarin 'de Ouderhoek' zich bevindt formeert zich mooi. Admiraalzeilen doen we voortdurend in Nederland en wij kunnen met onze bootjes schipperen. Door het schouwspel dat wij tijdens Sail Amsterdam opvoerden werden wij door de Amerikanen 'uitgenodigd'.

14.18 Ons eerste eskader vormt zich tot frontlinie. Een Amerikaanse 'Schooner' boort zich door de vijf achter ons liggende eskaders. Een schip van 24 meter (wij zijn 10.50 meter). Zij komt hard op ons af. De bemanning roept 'away, slow down...'. Wij varen allen voor de wind. Wij over bakboord. De schoener over stuurboord. Aan onze stuurboordzijde de Phoenix met de Admiraal. Wij kunnen geen kant op. We trekken aan de schoot het grootzeil in. De schoener ziet dat zij het niet haalt en zet de motor op vol vooruit. Haar giek mist net onze stag, dan net onze bakstag. Onze giek heeft geen kans. Zij pakt de giek vol met een driemaal zo hoge snelheid als de onze. We worden omgetrokken. Gasten vallen. Goddank is het zwaard omhoog. Giek staat krom. Roefje vliegt en overal glas. Geschreeuw. Bloed. Giek knalt uit de knecht en veegt over het dek. We zijn los van elkaar. Zeilen snel gestreken en via de marifoon de Coast Guard opgeroepen. Ondertussen op weg naar een schip van de Coast Guard.
14.27 Coast Guard komt binnen 8 minuten met een dokter. Onze gastheer heeft een shock, een ander glaswonden. Ergert: een vrouw kan niet meer bewegen. Ikzelf enorme dreun van het roer in mijn zijde.
14.45 Op een brancard wordt mevrouw W. afgevoerd. Gebroken ribben, naar later bleek, een ingeklapt long. Drie anderen moeten voor verdere analyse mee (naar later bleek een gebroken neus en snijwonden). Edith en Dewi H. mee naar het ziekenhuis ter begeleiding. Super.
15.00 Wat te doen? Toespraakje: Als je niet vaart gebeurt er ook niets. Naar huis of door. Wonden likken of doen waarvoor wij zijn gekomen? Altemaal een groot glas Corenwin en we gaan door.
16.18 Op het vliegdekschip Kennedy miljoenen mensen maar kunnen R.R. en N. niet vinden. Veel schoorstenen, dus brengen maar op vele plaatsen het saluut. Een soort dank U Sinterklaasje. Alle gasten in het gangboord. Fok gestreken en kanonschot. Een historisch moment. Weliswaar alleen en niet met onze vloot, maar toch.
20.15 Sommige gasten weg, nieuwe aan boord. Lonie F. van de Amro geweldige steun. In afwachting van het vuurwerk.
21.15 En wat een vuurwerk! Na elk salvo denk je dat was de apotheose. Maar nee, de volgende is nog groter. Hele hemellichamen storten zich in alle mogelijke kleuren op ons neer. Met geweldige knallen die tegen de wolkenkrabbers terug kaatsen. Aan de kant en op de schepen juichen zo'n zes miljoen mensen na elk salvo. Een nieuw vuurwerk, geschiedschrijving.

Zaterdag 5 juli
02.30 Te kooi. Slapen lukt niet. Pijn aan mijn rug wat ik altijd heb en ook in mijn zijde. De afgelopen dag laten passeren. Fout gemaakt? Kunnen voorkomen? Mis Edith om mee te babbelen. Zit nog in het ziekenhuis. Conclusie: gewoon super pech. De schepen van onze vloot die een en ander hebben zien gebeuren beuren mij op. Het 'Wakend Oog' heeft haar naam eer aangedaan want vlak na het ongeluk trok zij bij, de parade uit, voor hulp en assistentie.
18.00 Terug naar Dutch Harbour (Battery City) met 41 passagiers. Volendam Marken Express. Piet Hein gezongen voor alle toeschouwers langs de kade.
21.00 Party op de Nederlandse Club. Niet in de stemming. Maar mensen hier in New York (een paar daarvan) hebben zich voor dit gebeuren zeer ingezet. Grote dank. Consul Frank de H.S. kan geen beter advies geven dan te vragen wie

mijn advocaat is en is te beroerd om het prestige van het consulaat in te zetten om een officieel rapport van de Coast Guard te krijgen. En dat in een stad als Nieuw Amsterdam. Droevig terug naar de boot.
23.30 Taxichauffeur meegenomen aan boord, waar plezierig niemand verder aanwezig was. Het was 'the greatest thing that ever happened to him'. Hij was 'now officially' in de parade geweest. Corenwin was 'interesting'.

Zondag 6 juli

06.30 Al redelijk warm. Met vier andere schepen van de K.N.Z.&R.V. naar de Long Island Sound.
07.10 Laatste blik op de elegante dame.
15.40 Voor anker om te gaan zwemmen. Mooi helder water. Om ons heen prachtige landhuizen en stranden. Praten over 'kope, kope' terwijl wij weten dat het voor ons onbetaalbaar is.
18.00 Arriveer onder zeil bij zeer mooie 'Seawanhaka Oyster Bay Yachtclub'. Vlaggetjes geruild met opperhoofd de 'Commodore'. Gezellig gegeten aan boord (voor het eerst?).
23.30 Voor het eerst tijdens dit dag(logboek) blijf ik de dag binnen, te kooi. Veel rug en zijpijn. Zetpil voor pijn helpt niet. Slaappil werkt.

Maandag 7 juli

10.00 Weer heel warm. Zout water prettig voor rug en zij.
12.00 Vloot vertrekt naar Cedar Point, bij Westport.
14.20 Pakje aan boord. De 'Medal of C'. Inscriptie: 'Sorry R.R.' Goed bedoeld, maar te laat en te weinig.
15.18 Prachtig windje.
21.00 Opgehaald door vrienden voor een barbecuefeest.

Dinsdag 8 juli

01.20 Terug van barbecue en zwemmen in de L.I. Sound. Kwallen. Wegwezen.
02.30 Zetpil voor rug en te kooi.
12.45 Ankers los. 34 graden.
19.30 Mooi onder zeil en met prachtige zonsopgang varen we de Thimbles eilanden binnen. Twee schepen van onze vloot een beetje zoek. Drie over. Heel veel mensen op de kade 'Welcome Holland'.
21.00 Visrestaurant 'The America Cup' geeft ons beste tafels.
21.10 Lokale arts biedt ons niet te drinken New York State Champagne. Maar hoe aardig, wat een gebaar!
22.00 Captains table, de eigenaren van de schepen dus, met echtgenotes, hele mooie Maine Lobster.
23.59 Weer voor het einde van de 'Dagboek Dag' te kooi. Het gaat steeds beter.

Woensdag 9 juli 1986

07.42 Einde bericht slapen. Er wordt getimmerd, geschreeuwd. Cirkelzaag, noem maar op. In vergelijking is een wekker een slaappil. Good Morning America.
12.14 Met de trein naar Manhattan voor consultatie 'legal problems'.
13.00 Halen net de trein waar de eerder genoemde arts ons naar toe heeft gebracht. Trein vertrok. Edith bracht hem in mooi Nederlands tot stoppen. Niks on hoffelijk dus.
15.00 Bespreking met beste advocaten in Pan American Building. Balzaal vol met dure krachten. Na een 10 minuten betoog wisten ze hoe de vork in de steel zat, 'told me not to worry' en verder hadden ze (8 man) vele goede vrienden in Nederland en of wij die ook kenden? Familie Henry S. en familie Paul D. Ken ik (goddank?) heel goed, dus mooi zaken doen.
20.00 Henk H. komt bij lieve gastvrouw Lena T. dit dagboek ophalen.
24.00 Einde van dit dagboek en mijn 'enige' broer Chris is over 1 minuut jarig. Reden om maar weer eens huiswaarts te gaan. Op de 14de schepen we weer in. Nog 5 dagen heel mooi varen.
 Ik heb in dit dagboek een poging gedaan om U een beeld te geven hoe het allemaal was. Het was onvergetelijk, mooi, uniek, grote pech, heel mooi weer, goede vrienden en maten, gezeur wat nog allemaal juridisch gaat komen, hartelijkheid kent geen tijd, super bemanning, fijne kinderen, en tot slot Edith bedankt.

OVERPEI

401 ZINL

Het is tegenwoordig moeilijk de aandacht van de mensen te trekken, zelfs voor een goed doel, als je er niet meteen een nationale of internationale, fantastische multimedia-toestand van maakt, met op zijn minst een paar dozijn in koorsang optredende rock-sterren, een paar honderd mensen die op de piano spelen, een paar duizend mensen die van a naar b draven of een of ander soort van gymnastiek doen, of een paar volle stadions die door een satelliet met elkaar zijn verbonden. Tot nu toe was de vierde juli een van de eenvoudigste feesten van het land, het minst gecommmercialiseerd en het meest vakantie — geen cadeautjes, geen enorme maaltijden, geen uitreiking van ereketenen, alleen een zomerse picknick ergens buiten de stad, een vlag en misschien wat vuurwerk — maar dat is voorbij; die feestdag is ook niet ontsnapt aan dat om zich heen grijpende gigantisme. Zo begint het stukje dat de Newyorker aan het Vrijheidsweekeinde heeft gewijd. Ik noem het even omdat dit blad in Nederland niet zoveel meer wordt gelezen. Er is een tijd geweest waarin je het zeker af en toe moest kopen, maar toen heeft de ontwikkeling van onze cultuur voor zover dat de humor betrof, een andere wending genomen, de cartoons raakten uit de mode, en het grootste deel van de geschreven inhoud van het blad is te Newyorks om op denderend aan de andere kant van de zee nog boeiend te worden gevonden. De Newyorker is een van de weinige organen die niet in die zorgvuldig georganiseerde storm van opgetogenheid heeft meegedeeld. Ook de The Nation had een woordje van kritiek: daarin werd het superfeest vergeleken met een 'decadente uitspatting aan het hof van Lodewijk XIV in Versailles'. 'In ieder geval deed het in geen enkel opzicht denken aan de viering van de zege der democratie of de beproevingen die de immigranten hebben doorstaan.' Russell Baker in de New York Times was het leukste. Hoe plechtig en in de plooi die krant ook in zijn hoofdartikelen kan

De gelovige mens heeft gedachten, die het felle licht der kritiek niet kunnen verdragen en die daarom een half-bewust bestaan in hem leiden. Zo'n pseudo-gedachte is het 'tu quoque'. Het

van het geloof zich niet zo makkelijk tot zwijgen laat brengen. Er zou een boek te vullen zijn met deze pseudo-gedachte van de gelovige aangaande de tijd, maar het interessante is dat op

DISCUSSIE BESLOTEN

Vervolg van pagina 1

najaar een oordeel moeten vellen over de, volgens eigen zeggen

Hermans ligt zal hij of zij als 'scheidrechter' boven zichzelf moeten uitstijgen.